

HOW THE
KING
OF
ELFHAME
LEARNED TO
HATE STORIES

Hogyan gyűlölte meg
Elfhon királya
a történeteket

HOLLY BLACK

#1 *NEW YORK TIMES* BESTSELLERSZERZŐ

ILLUSZTRÁLTA: **ROVINA CAI**

HOW THE
KING
OF
ELFHAME
LEARNED TO
HATE STORIES

Hogyan gyűlölte meg
Elfhon királya
a történeteket

HOLLY BLACK

ROVINA CAI ILLUSZTRÁCIÓIVAL

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2023

*Briannek és Drake-nek,
de leginkább Theónak*

Cardan Tündérfölde hercegeként látta meg a napvilágot, egy olyan családban, ahol már rengeteg örökös volt, macskatejen és megvetésen nevelték, ráadásul még egy rémes prófécia is kardként lebegett a feje felett. A születése órájától kezdve vagy imádták, vagy semmibe vették. Talán nem meglepő, hogy olyanná vált, amilyenné, az viszont igen, hogy mindennek ellenére végül Elfhon nagykirálya lett belőle.

Vannak, akik erős italként tekintenek rá: marta a torkot, mégis élénkítő a hatása.

Te talán kétségbe vonod ezt.

Ha végül kétségbe is *esel*, és könyörögsz, Cardan cseppet sem bánja.

HOGYAN
GYŰLÖLTE MEG
ELFHON
KIRÁLYA
A
TÖRTÉNETEKET

I

Elfhon
királya
ellátogat
a halandók
világába

omolyan? – néz le a hullámokra a mélyben.
– *Így* utaztál? Mi lett volna, ha elfogy a va-
rázslat, míg Vivi nincs veled?

– Gondolom, akkor lezuhantam volna
– feleli Jude aggasztó nyugalommal. Az arckifejezése
mintha azt sugallná: *A rémes kockázatok teljesen ter-
mészetesek számomra.*

Cardan kénytelen elismerni, hogy az aggófüpari-
pák gyorsak, és van valami izgalmas abban, ha ujja-
it a levélsörénybe fúrva keresztülszáguld az égbolton.
Egyébként nem mintha ő maga nem élvezne egy
kis veszélyt, de nem habzsolja, mint *egyese*k. Kiszá-
míthatatlan, halandó nagykirálynéjára pillant. Jude

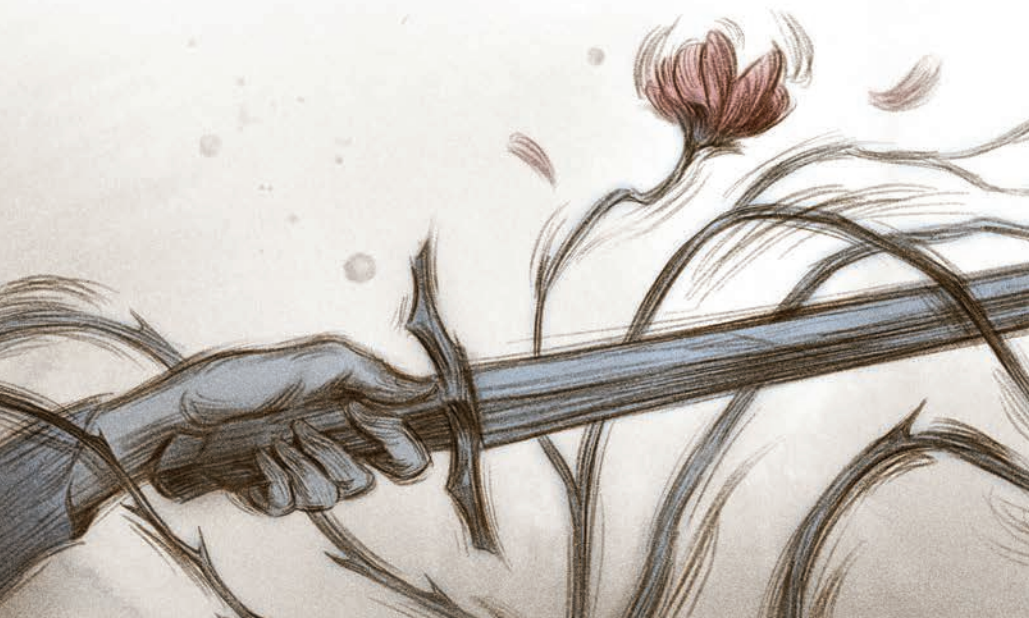
kiengedett, barna haja az arca körül lebeg, borostyán-sárga szeme fénylik, ahogy visszanéz rá.

Nekik kettejüknek, igazság szerint, örökre ellenségeknek kellett volna maradniuk.

Cardannak alig fér a fejébe, milyen szerencsés, vissza sem tudja követni az idáig vezető utat.

– Meg kell hálálnod majd – harsogja túl a szelet –, amiért beleegyeztem, hogy a te módszereddel utazunk. Például megígérhetnéd, hogy nem küzdesz meg semmilyen szörnyeteggel azért, hogy lenyűgözz egy magányos tündért, akit, amennyire én tudom, nem is kedvelsz igazán.

Jude úgy néz rá. A palotában lévő iskolában egyszer sem látta az arcán ezt a kifejezést, mégis a legelső alkalommal rájött, hogy ez a lehető legigazabb énje. Összeesküvő. Merész. Vakmerő.

De e nélkül a pillantás nélkül is sejtette volna a választ. Persze hogy meg akar küzdeni a szörnyel, bármi legyen is az. Jude folyton úgy érzi, hogy bizonyítania kell. Hogy újra meg újra ki kell érdemelnie a koronát a fején.

Egyszer elmesélte, mi történt közte és Madoc közt, miután sikerült beadnia neki a mérget, de az még nem kezdett hatni. Míg Cardan a szomszédos teremben borozgatott és csevegett, Jude kardot rántott a nevelőapja ellen, hogy az időt húzza.

Az vagyok, akivé te neveltél, mondta neki harc közben.

Cardan tudja, hogy nem egyedül Madoc nevelése miatt vált Jude ilyenné. Az ő keze is benne volt.

Néha teljes képtelenségnek tűnik, hogy Jude szereti. Természetesen hálás érte, de mintha ez is csak egy lenne a számtalan nevetséges, abszurd, veszedelmes dolog közül. Szörnyetegekkel akar harcolni, és azt akarja, hogy Cardan legyen a szeretője, az a fiú, akinek korábban a meggyilkolásáról álmodozott. Nem szereti a könnyű, biztonságos, megbízható dolgokat.

Semmi olyasmit, ami jót tenne neki.

– Nem azért csinálom, mert le akarom nyugözni Bryernt – magyarázza Jude. – Azt mondja, tartozom neki, amiért munkát adott, amikor senki más nem tette. És végül is igaza van.

– Úgy vélem, jutalmat érdemel ezért a gondolatért – feleli Cardan szárazon. – De sajnos nem azt, amit te szándékozol adni neki.

Jude felsóhajt.

– Ha szörnyeteg van a magányos tündérek közt, akkor valamit tennünk kell.

Nem kellene borzongania ennek hallatán, nincs oka a nyugtalanságra.

– Vannak lovagjaink, akik felesküdték a szolgálataunkra – jegyzi meg Cardan. – Megfosztod őket a lehetőségtől, hogy dicsőséget vívjanak ki maguknak.

Jude felhorkan, majd hátrasöpri sűrű, sötét tincseit. Próbálja az aranykoronába dugni őket, hogy ne csapjanak a szemébe.

– Idővel minden királyné mohóvá válik.

Cardan megfogadja, hogy később még visszatérnek erre. Úgy tűnik, nagykirályként ez az egyik legfontosabb feladata: emlékeztetni Jude-ot, hogy nem neki kell személyesen megoldania minden egyes fárasztó problémát, nem neki kell személyesen végrehajtania minden egyes fárasztó kivégzést Elfthonban. Ő sem bánja, ha olykor-olykor meg kell kínozni valakit – csak a gyilkosságnál húzza meg a határt –, de Jude szemében a rangjuk számtalan feladattal jár.

– Találkozzunk akkor ezzel a Bryernnel, hallgassuk meg! Ha pedig muszáj megküzdened azzal a lénnel, akkor sincs okod rá, hogy egyedül menj. Magaddal vihetsz egy egész seregnyi lovagot. Vagy ha mást nem, engem.

– Úgy érzed, felérsz egy seregnyi lovaggal? – mosolyodik el Jude.

Akár. Igaz, Cardannak fogalma sincs, milyen hatással lesz a halandók világa a mágiájára. Annyi bizonyos, hogy egyszer egy egész szigetet előhívott a tenger mélyéről. Felmerül benne, hogy emlékezteti rá Jude-ot, kíváncsi rá, lenyűgözte-e a dolog.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

– Úgy vélem, bizonyos erőpróbákon könnyedén felülkerekednék rajtuk, még ha együtt állnának is ki ellenem. Például ha inni kellene.

Jude nevetve megsarkantyúzza az aggófüparipáját.

– Holnap alkonyatkor találkozunk Bryernnel – kiált vissza. A vigyora versenyre csábít. – Utána eldöntjük, ki játssza majd a hőst.

Cardan nemrég még a gonosz szerepét játszotta, de most megint eszébe jut az a számtalan döntéssel szegélyezett kanyargós út, ami erre a meglepő helyre sodorta, hogy Jude-dal az oldalán száguldjon az égen, és ahelyett, hogy tetéznék, elejét akarja venni a bajnak.